ဒေသနာကျမ်း။

1 ဒါဝိဒ်၏သားတော်၊ ဓမ္မဒေသနာဆရာဖြစ်သော ယေ
ရုရှလင်မင်းကြီး၏စကားဟူမူကား၊
2 အနတ္တသက်သက်၊ အနတ္တသက်သက်၊ ခပ်သိမ်းသော
အရာတို့သည် အနတ္တဖြစ်ကြ၏။
3 လူသည် နေအောက်မှာ ကြိုးစားအားထုတ်သမျှ တို့၌
အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။
4 လူတဆက်လွန်သွား၏။ တဆက်ပေါ်လာ၏။ မြေကြီး
မူကား အစဉ်အမြဲတည်၏။
5 နေလည်းထွက်လျက် ဝင်လျက်၊ ထွက်ရာအရပ်သို့
တဖန်ပြေးလျက်၊ တောင်လမ်းသို့လိုက်၍၊ တဖန် မြောက်
လမ်းသို့ ပြန်လည်တတ်၏။
6 လေသည်လည်း အစဉ်လည်သွား၍၊ လည်ပြီး သော
အရပ်သို့ တဖန်ပြန်၍လည်ပြန်တတ်၏။
7 ခပ်သိမ်းသော မြစ်တို့သည် ပင်လယ်ထဲသို့ ရောက်
ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ပင်လယ်သည် မပြည့်တတ်။ မြစ်
ရေသည် စီးထွက်ရာအရပ်သို့ တဖန်ပြန်သွား တတ်၏။
8 ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် လူမပြောနိုင် အောင်
ပင်ပန်းခြင်းနှင့် ယှဉ်ကြ၏။ မျက်စိသည် မြင်၍ မကုန်
တတ်။ နားသည်လည်း ကြား၍မဝတတ်။

9 ဖြစ်ဘူးသော အရာသည် ဖြစ်လတံ့သောအရာ နှင့်
တူ၏။ ယခုပြုသောအမှုသည် ပြုလတံ့သောအမှုအရာမ
ရှိ။
10 ကြည့်ပါ။ အသစ်ဖြစ်၏ဟုဆိုရသော အမှုအရာ တ
စုံတခုရှိသလော။ ထိုအမှုအရာသည် ငါတို့အရင်၊ ရှေး
ကာလ၌ ဖြစ်ဘူးပြီ။
11 ရှေး ဖြစ် ဘူး သော အမှုအရာ တို့ ကို မေ့လျော့
တတ်၏။ နောက်ဖြစ် လတံ့ သော အမှုအရာ တို့ ကို လည်း၊
ထို အမှုအရာ နောက်၌ ဖြစ် လတံ့ သော သူ တို့သည်
မေ့လျော့ကြလိမ့်မည်။
12 ငါဓမ္မဒေသနာ ဆရာ သည်၊ ယေ ရုရှ လင် မြို့၌ ဣ
သရေလရှင်ဘုရင်ဖြစ်စဉ်တွင်၊
13 မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်၌ ပြုသမျှတို့ကို ဥာဏ်
ပညာ အား ဖြင့်၊ ရှာဖွေ စစ်ဆေး ခြင်း ငှါ နှလုံးထား၏။
လူသား တို့ ကျင်လည်ရာဘို့ ထိုပင်ပန်းစေသောအမှုကို
ဘုရား သခင်ပေးတော်မူပြီ။
14 နေအောက်မှာ ပြုလေသမျှသော အမှုအရာ တို့ကို ငါ
မြင်ပြီ။ အလုံးစုံတို့သည် အနတ္တအမှု၊ လေကို ကျက်စား
သော အမှုဖြစ်ကြ၏။
15 ကောက်သောအရာကို မဖြောင့်စေနိုင်။ ချို့တဲ့ သော
အရာကို မရေတွက်ရာ။
16 ငါသည် ကိုယ်စိတ်နှလုံး ထဲ မှာ ပြောဆိုသည်ကား၊
ငါ သည် ငါ့ အ ရင်၊ ယေ ရုရှ လင် မြို့၌ ဖြစ် ဘူး သော သူ

အပေါင်းတို့ထက် ကြီးမြင့်၍ပညာရှိ၏။ အကယ်စင်စစ်
ငါ့စိတ်နှလုံးသည် ပညာအတတ်များကို အထူးသဖြင့်
လေ့ကျက်၏။
17 ပညာတရားကိုရင်း၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်းနှင့် မိုက်မဲ ခြင်း
တို့ကိုရင်း ပိုင်းခြား၍ သိအံ့သောငှါ ငါသည် နှလုံး
ထား၏။ ထိုအမှုသည်လည်း၊ လေကို ကျက်စားသောအမှု
ဖြစ်သည်ကို ရိပ်မိ၏။
18 အကြောင်းမူကား၊ ပညာများလျှင်၊ ငြိုငြင်စရာ
အကြောင်းများ၏။ သိပ္ပံအတတ် တိုးပွားသောသူသည်
ဝမ်းနည်းခြင်း တိုးပွားတတ်၏။

2

1 တဖန်ငါသည် ကိုယ်စိတ်နှလုံးထဲမှာ ပြောသည် ကား၊
လာပါ။ ရွှင်လန်းခြင်းအားဖြင့် သင့်ကိုငါစုံစမ်းမည်။
သို့ဖြစ်၍၊ ကာမဂုဏ်၌ပျော်မွေ့လော့ဟု ဆိုရာတွင်၊ ထို
အမှုအရာသည်လည်း အနတ္တဖြစ်၏။
2 ရယ်မောခြင်းကို သင်သည် အရူးဖြစ်၏ဟူ၍ ငါး၊
ရွှင်လန်းခြင်းကို အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်း
ဟူ၍ငါး ငါဆိုရ၏။
3 တဖန်လူသားတို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင် အောက်၌၊
တသက်လုံးပြုသင့်သောအမှုကောင်းကို သိအံ့ သောငှါ၊
ပညာတရားကို လေ့ကျက်လျက်နှင့်၊ စပျစ်ရည် အလိုသို့
လိုက်၍၊ မိုက်သောအကျင့်စလေ့၌ ကျင်လည်ခြင်း ငှါ၊ ငါ
ကြံစည်၏။

4 ကြီးကျယ်သော အလုပ် ကို စီရင်၍အိမ် တို့ ကို
ဆောက်၏။ စပျစ်ဥယျာဉ်တို့ကိုလည်း စိုက်၏။
5 ဥယျာဉ်အမျိုးမျိုးကို ပြုစု၍၊ ခပ်သိမ်းသော အသီး
မျိုးကို သီးသောအပင်တို့ကိုလည်း စိုက်၏။
6 သစ်ပင်မျိုးနှင့် ပြည့်စုံသောတောကို ရေလောင်း စရာ
ဘို့ ရေကန်တို့ကိုလည်း လုပ်၏။
7 ကျွန်ယောက်ျား၊ ကျွန်မိန်းမ တို့ ကို သိမ်းယူ၍၊ ကျွန်
သားပေါက် များ လည်း ရှိကြ၏။ ငါ့အ ရင်၊ ယေ ရုရှလင်
မြို့၌ဖြစ်ဘူးသော သူအပေါင်းတို့ထက်၊ ငါသည် တိရစ္ဆာန်
အကြီးအငယ်တို့နှင့် အလွန်ရတတ်၏။
8 ရွှေ ငွေ ကို၎င်း၊ ရှင်ဘုရင် နှ င့် ဆိုင် သော ဘဏ္ဍာ၊
ကျေးရွာတို့၌ ခွဲသောအခွန်ကို၎င်း ငါဆည်းပူး၏။ အငြိ
မ့် သမားယောက်ျားမိန်းမတို့ကို၎င်း၊ လူသားတို့ ပျော်မွေ့
တတ်သော ကြင်လျှာမိန်းမ မောင်းမမိဿံ တို့ ကို၎င်း ငါ
သိမ်းယူ၏။
9 ထိုသို့ငါ့အ ရင်၊ ယေ ရုရှလင်မြို့၌ ဖြစ် ဘူး သော သူ
အပေါင်း တို့ ထက်၊ ငါ သည် တိုး ပွါး၍ ကြီး မြင့် ခြင်း သို့
ရောက်၏။ ငါပညာလည်း တည်လျက်ရှိ၏။
10 ငါ့မျက်စိတပ်မက် လိုချင်သောအရာ တစုံတခု ကိုမျှ
ငါမငြင်း၊ ငါ့စိတ်ရွှင်လန်းစရာ တစုံတခုကိုမျှမပယ်။ ငါ
ကြိုးစားသမျှတို့၌ ဝမ်းမြောက်လျက်ရှိ၍၊ ကြိုးစားခြင်း
အကျိုးကိုခံရ၏။
11 ထိုအခါငါစီရင်ပြုပြင်သမျှ၊ ငါကြိုးစားအားထုတ်

သမျှတို့ ကိုငါကြည့်ရှု၍၊ အလုံးစုံတို့သည် အနတ္တအမှု၊
လေကိုကျက်စားသော အကျိုးတစုံတခုမျှမရှိ။
12 တဖန်ငါလှည့်၍ ပညာတရားကိုငှင်း၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်း
နှင့် မိုက်မဲခြင်းတရားတို့ကိုငှင်း ဆင်ခြင်၏။ ရှင်ဘုရင်
နောက်မှာ ဖြစ်သောသူသည် အဘယ်သို့ ပြုနိုင်သနည်း။
ပြုဘူးသည်အတိုင်းသာ ပြုနိုင်၏။
13 သို့ရာတွင်၊ အလင်းသည် မှောင်မိုက်ထက် မြတ်
သကဲ့သို့၊ ပညာသည် မိုက်မဲခြင်းထက်မြတ်သည်ကို ငါ
သိမြင်၏။
14 ပညာရှိ သော သူ၏ မျက်စိ တို့သည် သူ၏
ဦးခေါင်း၌ရှိ၏။ မိုက်သော သူ မူကား၊ မှောင်မိုက်၌
ကျင်လည် တတ်၏။ သို့သော်လည်း ထို သူ အပေါင်း
တို့သည် တခုတည်းသော်အမှုနှင့် တွေ့ကြုံတတ်သည်ကို
ငါရိပ်မိ ၏။
15 သို့ဖြစ်၍၊ မိုက်သောသူတွေ့ကြုံသကဲ့သို့၊ ငါသည်
တွေ့ကြုံလျှင်၊ အ ဘယ် ကြောင့် သူ့ ထက် သာ၍ ပညာ
ရှိသနည်း ဟူ၍ငှင်း၊ ဤအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တ
ဖြစ်သည်ဟူငှင်း ငါအောက်မေ့၏။
16 ယခုဖြစ်သမျှသော အမှုအရာတို့ကို နောင် ကာလ၌
မေ့လျော့ လိမ့် မည် ဖြစ်၍၊ မိုက်သော သူ သည် အစဉ် မ
အောက်မေ့ သကဲ့သို့၊ ပညာရှိသော သူ ကို လည်း အစဉ်
မ အောက်မေ့ တတ်။ ပညာရှိသော သူ သည် မိုက် သော
သူသေသကဲ့သို့ သေတတ်ပါသည်တကား။

17 ထိုကြောင့်၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို ငါငြီးငွေ့၏။ နေ
အောက်မှာ ပြုသောအမှုသည် ငါ၌ခက်ခဲ၏။ အလုံးစုံ
တို့သည် အနတ္တအမှု၊ လေကိုကျက်စားသောအမှု ဖြစ်ကြ
၏။
18 ထိုမှတပါး၊ ငါသည်နေအောက်မှာ ကြိုးစား
အားထုတ်သော အမှုအလုံးစုံတို့ကို ငါငြီးငွေ့ရသော
အကြောင်းဟူမူကား၊ ထိုအမှုကို ငါ့နောက်မှဖြစ်လတံ့
သောသူအဘို့ ငါချန်ထားရမည်။
19 ထိုသူသည် ပညာရှိမည်လော၊ မိုက်မည်လောဟု
အဘယ်သူ ပြောနိုင်သနည်း။ ထိုသူသည် ငါကြိုးစား
အားထုတ်သမျှ၊ နေအောက်မှာငါ့ပညာကို ထင်ရှားပြလေ
သမျှသော အမှုတို့ကို အစိုးရလိမ့်မည်၊ ထိုအမှုအရာသည်
လည်း အနတ္တဖြစ်၏။
20 ထိုကြောင့်နေအောက်မှာ ငါကြိုးစားအားထုတ် သမျှ
တို့၌ မျှော်လင့်စရာမရှိ။ စိတ်ပျက်အောင်တဖန် ငါ
ကြံစည်၏။
21 အကြောင်းမူကား၊ ပညာရှိလျက် သိပ္ပံအတတ် နှင့် ပြ
ည့်စုံလျက်၊ အမှုအောင်လျက် ကြိုးစားအားထုတ် သောသူ
ဖြစ်သော်လည်း၊ မကြိုးစား၊ အားမထုတ်သောသူ ဝင်စရာ
ဘို့ ထိုအမှုကိုစွန့်ထားရမည်။ ထိုအမှုအရာသည် လည်း
အနတ္တအမှု၊ အလွန်ဆိုးသောအမှုဖြစ်၏။
22 လူသည်နေအောက်မှာ ကြိုးစားအားထုတ်သော
အမှု အလွန်စိတ်စွဲလမ်းသောအမှု၊ အလုံးစုံတို့၌ အဘယ်

အကျိုးရှိသနည်း။
23 သူ၏နေ့ရက် အပေါင်း တို့သည် ဝမ်းနည်း ခြင်း၊
သူ၏အလုပ်အကိုင်လည်း ငြိုငြင်ခြင်းဖြစ်၏။ ညဉ့်အခါ၌
ပင် သူ၏စိတ်နှလုံး မငြိမ်ရ။ ထိုအမှုအရာသည်လည်း
အနတ္တဖြစ်၏။
24 စားသောက်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ကြိုးစားအားထုတ်ရာ၌
စိတ်နှလုံးပျော်မွေ့ခြင်းငှါ၎င်း၊ လူ၌ကောင်းသောအခွင့် မ
ရှိ။ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့်သာ၊ ထိုသို့သော
အခွင့်ကို ရနိုင်သည်ဟု ငါသိမြင်၏။
25 ဘုရားသခင်၏အခွင့်မရှိဘဲ အဘယ်သူစားရ
သနည်း။ အဘယ်သူ ခံစားရသနည်း။
26 ရှေ့တော်၌ ကောင်းသောသူအား ဉာဏ်ပညာ၊ သိပ္ပံ
အတတ်နှင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။
အပြစ်ရှိသောသူအား ပင်ပန်းစွာ အလုပ်လုပ်ရသော အ
ခွင့်ကို၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်၌ ကောင်းသော သူ
အားပေးစရာဘို့၊ ဆည်းဖူးသိုထားရသောအခွင့်ကို၎င်း ပေး
တော်မူ၏။ ထိုအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တအမှု၊ လေကို
ကျက်စားသော အမှုဖြစ်၏။

3

1 ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာတို့သည် မိမိတို့အချိန် ရှိ၏။
မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်၌ ကြံစည်သမျှ အသီးသီး ကို့
ကို ပြုရသောအချိန်ရှိ၏။

2 ဘွားချိန်နှင့်သေချိန်လည်းရှိ၏။ စိုက်ပျိုးရသော
အချိန်နှင့် စိုက်ပျိုးရသောအရာကို နှုတ်ရသေအချိန်
လည်း ရှိ၏။
3 သတ်ရသောအချိန်နှင့် အနာပျောက်စေရသော အချိန်
လည်း ရှိ၏။ ဖြိုဖျက်ရသော အချိန်နှင့် တည် ဆောက်ရ
သော အချိန်လည်း ရှိ၏။
4 ငိုရသောအချိန်နှင့် ရယ်ရသောအချိန်လည်းရှိ၏။
ညည်းတွားရသောအချိန်နှင့် ကခုန်ရသော အချိန်လည်း
ရှိ၏။
5 ကျောက်တို့ကို ဖြန့်ကြဲရသောအချိန်နှင့် စုသိမ်းရ
သော အချိန်လည်း ရှိ၏။ ဘက်ယမ်းရသောအချိန်နှင့်၊
မဘက်ယမ်းဘဲ ခွဲခွါ၍ နေရသောအချိန်လည်း ရှိ၏။
6 ဆည်းဖူးရသောအချိန်နှင့် ဥစ္စာပျောက်ရသော အချိန်
လည်းရှိ၏။ သိုထားရသောအချိန်နှင့် ပစ်လိုက် ရသော
အချိန်လည်းရှိ၏။
7 အဝတ်ကို ဆုတ်ရသောအချိန်နှင့် ချုပ်ရသော အချိန်
လည်းရှိ၏။ တိတ်ဆိတ်စွာနေသောအချိန်နှင့်၊ စကားပြော
ရသော အချိန်လည်းရှိ၏။
8 ချစ်ရသောအချိန်နှင့် မုန်းရသောအချိန်လည်း ရှိ၏။
စစ်တိုက်သောအချိန်နှင့် စစ်ငြိမ်းရသောအချိန် လည်း
ရှိ၏။
9 လုပ်ကိုင်သောသူသည် ကြိုးစားအားထုတ်ရာ တွင်၊
အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။

10 လူသားတို့ ကျင်လည်ရာဘို့ ဘုရားသခင် ပေးတော်
မူသော ပင်ပန်းခြင်းအမှုကို ငါကြည့်မြင်ပြီ။
11 ခပ်သိမ်းသော အရာ တို့ ကို မိမိ တို့ အချိန်တန် မှ၊
လျောက်ပတ် စွာ ဖန်ဆင်း တော် မူ ပြီ။ လူစိတ် နှ လုံး ကို
လည်း အနန္တကာလ၌ စွဲလန်းစေတော်မူပြီ။ သို့ရာတွင်၊
ဘုရားသခင် စီရင် တော် မူ သော အမှု ကို၊ အစ မှ အဆုံး
တိုင်အောင်၊ လူသည် စစ်၍မကုန်နိုင်။
12 ရွှင်လန်းခြင်းအမှုနှင့် အသက်ရှင်စဉ်တွင် ကျေးဇူး
ပြုခြင်း အမှုမှတပါး အခြားသော အမှုအရာတို့၌၊ အကျိုး
ကျေးဇူးမရှိသည်ကို ငါသိ၏။
13 လူ တိုင်း စား သောက် ခြ င်း ငှါ၎င်း၊ မိမိ ကြိုးစား
အားထုတ် သမျှ သော အမှု၌ ပျော်မွေ့ ခြ င်း ငှါ၎င်း၊
ဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်သာ အခွင့်ရှိ၏။
14 ဘုရားသခင် ပြု တော် မူ သမျှ သော အမှုသည် နိစ္စ
ထာဝရဖြစ်သည်ကို ငါသိ၏။ ထပ်၍မပြုနိုင်ရာ။ နှုတ်၍
မ ယူ နိုင် ရာ။ လူ တို့သည် ရှေ့ တော်၌ ကြောက်ရွံ့ မည်
အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်ပြုတော်မူ၏။
15 ဖြစ် ဘူး သော အရာ သည် ယခု ဖြစ် သော အရာ နှ င့်
တူ၏။ ဖြစ် လတံ့ သော အရာ သည် လည်း၊ ဖြစ် ဘူး သော
အရာနှင့်တူ။ လွန်ပြီးသောအရာတို့ကိုလည်း ဘုရားသခင်
တောင်းပြန်တော်မူ၏။
16 ထိုမှတပါး၊ နေအောက်မှာ တရားစီရင်ရာအရပ် ၌
အဓမ္မအမှုရှိသည်ကို၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်ရာအရပ်၌ ဒုစရိုက်

ရှိသည်ကိုရင်း ငါမြင်ပြီ။
17 ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏အမှု နှင့်၊
မတရားသောသူတို့၏အမှုကို စစ်ကြောစီရင်တော်မူ မည်
ဟု ငါအောက်မေ့၏။ အကြောင်းမူကား၊ ခပ်သိမ်း သော
အကြံ၊ ခပ်သိမ်းသော အမှုတို့ကို စစ်ကြောစီရင် ရသော
အချိန်ရှိ၏။
18 လူသား တို့ နေရာ ကို ရည်မှတ်၍ ငါ အောက်မေ့
သည်ကား၊ လူ တို့ ကို ဘုရားသခင် စုံစမ်း တော် မူ မည်
အကြောင်းနှင့်၊ သူတို့သည် တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့ဖြစ်သည်ကို သူ
တို့သိမြင်မည်အကြောင်း၊ နေရာကျသတည်း၊
19 လူသား တွေ့ကြုံသော အမှုကို တိရစ္ဆာန် တွေ့ကြုံ
တတ်၏။ ထိုသူနှစ်ဦးတို့သည် တပါးတည်းသောအမှုကို
တွေ့ကြုံလျက်၊ တ ဦး သေ သကဲ့သို့ တ ဦး သေ တတ်၏။
အလုံးစုံတို့သည် အသက်တမျိုးတည်းရှိကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊
လူ သည် တိရစ္ဆာန် ထက် ထူးမြတ်သော အကြောင်း မ ရှိ။
အလုံးစုံတို့သည် အနတ္တဖြစ်ကြ၏။
20 အလုံးစုံတို့သည် တခုတည်းသောအရပ်သို့ ရောက်
တတ်ကြ၏။ အလုံးစုံတို့သည် မြေမှုန့်ထဲကဖြစ် သည်နှင့်
အညီ၊ မြေမှုန့်ထဲသို့ ပြန်သွားတတ်ကြ၏။
21 သို့ရာတွင်၊ အထက်သို့ တက် သော လူသား၏
ဝိညာဉ် ကိုရင်း၊ အောက်အ ရပ် မြေ သို့ ဆင်း တတ် သော
တိရစ္ဆာန်၏ဝိညာဉ်ကိုရင်း၊ အဘယ်သူ သည် ပိုင်းခြား၍
သိသနည်း။

22 လူသည်မိမိပြုမူရာ၌ ပျော်မွေ့ခြင်းအမှုထက် သာ၍
ကောင်းသောအမှုမရှိသည်ကို ငါသိမြင်၏။ ထိုအမှုသည်
သူ၏ အဘို့ဖြစ်၏။ သူသည် မိမိနောက်မှာ အဘယ်သို့
ဖြစ်လတံ့သည်ကို သိမြင်မည်အကြောင်း၊ အဘယ်သူ
ဆောင်ခဲ့လိမ့်မည်နည်း။

4

1 တဖန်တုံ၊ နေအောက်မှာ ပြုသမျှသော ညှဉ်းဆဲခြင်း
တို့ကို ငါထပ်၍ဆင်ခြင်၏။ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသော
သူတို့သည် ငိုကြွေးသော်လည်း၊ ချမ်းသာပေးနိုင်သော
သူမရှိ။ ညှဉ်းဆဲတတ်သော သူတို့သည် တန်ခိုးရှိသဖြင့်
ချမ်းသာပေးနိုင်သောသူမရှိ။
2 သို့ဖြစ်၍၊ သေလွန်ပြီးသော လူသေသည် အသက်ရှင်
သေးသော လူရှင်ထက်သာ၍ မင်္ဂလာရှိသည် ဟု ငါဆို
ရ၏။
3 သို့ရာတွင် တခါမျှ မဖြစ်သေးသောသူ၊ နေ အောက်
မှာ ပြုသော ဒုစရိုက်ကိုမမြင်သေးသောသူသည် ထိုနှစ်ဦး
ထက်သာ၍ မင်္ဂလာရှိ၏။
4 တဖန် ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းအမှုနှင့်၊ ကောင်း မွန်
စွာ ပြီးစီးသောအမှု အလုံးစုံတို့ကိုငှင်း၊ ထိုသို့သော အမှု
တို့ကြောင့် သူတပါး ငြူစူကြောင်းကိုငှင်း ငါဆင်ခြင် ၏။
ထိုအမှုအရာသည် အနတ္တအမှု၊ လေကို ကျက်စား သော
အမှုဖြစ်၏။

5 မိုက်သောသူသည် မိမိလက်ချင်းပိုက်ထား၍၊ မိမိ
အသားကို စားတတ်၏။
6 ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် ယှဉ်လျက်၊ လက်တဆုပ် တည်း
သောဥစ္စာသည် ပင်ပန်းစွာလုပ်ခြင်း၊ လေကို ကျက်စား
ခြင်းနှင့်ယှဉ်လျက်၊ လက်နှစ်ဘက်၌ ပြည့်သော ဥစ္စာထက်
သာ၍ ကောင်း၏။
7 တဖန်ငါထပ်၍၊ နေအောက်မှာအနတ္တအမှုကို ဆင်ခြင်
သောအရာဟူမူကား၊
8 လူသည်အဘော်အဘက်၊ သားသမီး၊ ညီအစ်ကို မရှိ၊
တယောက်တည်းဖြစ်သော်လည်း၊ ကြိုးစားအားထုတ် ၍
မကုန်နိုင်။ မိမိစည်းစိမ်ကိုမြင်၍ မရောင့်ရဲနိုင်။ ငါသည်
ကိုယ်ကိုညှဉ်းဆဲ၍၊ အဘယ်သူအဘို့ ကြိုးစား အားထုတ်
သနည်းဟု မမေးတတ်။ ဤအမှုအရာသည် လည်း အနတ္တ
အမှု၊ အလွန်ပင်ပန်းစေသောအမှုဖြစ်၏။
9 လူ သည် တ ယောက် တည်း ထက် နှစ် ယောက်
သာ၍ကောင်း၏။ ကြိုးစားအားထုတ်လျှင်၊ ကောင်းသော
အကျိုးကို ရတတ်၏။
10 တယောက်လဲလျှင် တယောက်ထူလိမ့်မည်။ တ
ယောက်တည်းသောသူလဲလျှင်မူကား အကျိုးနည်းပြီ။ ထူ
သော သူမရှိ။
11 လူသည် နှစ်ယောက်အတူအိပ်လျှင် နွေးတတ် ၏။
တ ယောက် တည်း သော သူ မူကား၊ အဘယ်သို့ နွေး နိုင်
သနည်း။

12 လူ တ ယောက် သည် တ ယောက် ကို နိုင် လျှင် ထို
လူ ကို နှစ် ယောက် ဆီးတား နိုင်၏။ သုံးလွန်းတင် သော
ကြိုးသည်လည်း အလွယ်တကူမပြတ်တတ်။
13 ဆုံးမ ခြင်း ကို မ ခံ၊ အသက်ကြီး၍ မိုက်သော ရှင်
ဘုရင် ထက်၊ ပညာရှိ သော ဆင်းရဲသား သူငယ် သည်
သာ၍မြတ်၏။
14 ထိုသို့ သော သူငယ် သည် ထောင် ထဲ က ထွက်၍၊
နန်းတော် ပေါ်သို့ ရောက် တတ်၏။ ထိုသို့ သော ရှင်ဘုရင်
မူကား၊ အဘအရိပ်အရာနှင့် နန်းထိုင်သော်လည်း၊ ဆင်းရဲ
ခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။
15 နေအောက်မှာ ကျင်လည်သော သတ္တဝါ အပေါင်း
တို့သည် မင်းအရိပ်အရာကိုခံရသော ထိုဒုတိယ သူဘက်၌
နေတတ်ကြသည်ကို ငါဆင်ခြင်၏။
16 ထိုမင်းအုပ်စိုးသော သူအပေါင်းတို့ကို ရေတွက် ၍
မကုန်နိုင်။ နောက်လာသောသူတို့သည်လည်း၊ ထိုမင်းကို
အားမရဘဲနေကြလိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ် ထိုအမှုအရာ
သည် လည်း အနတ္တ အမှု၊ လေ ကို ကျက်စား သော အမှု
ဖြစ်၏။

5

1 ဘုရားသခင့်အိမ်တော်သို့ သွားသောအခါ၊ သင့်ခြေ
တို့ ကို စောင့် လော့။ လူမိုက် ပြု သော ယဇ်ပူဇော် ခြင်း
အမှု ထက်၊ တရားနာ ခြင်းအမှု ကိုသာ၍ ကြိုးစား လော့။
လူမိုက်တို့သည် ကိုယ်အပြစ် ကိုမဆင်ခြင်တတ် ကြ။

2 သင်၏နှုတ်သည် သတိမလစ်စေနှင့်။ ဘုရား သ
ခင့်ရှေ့တော်၌ စကားပြောခြင်းငှါ၊ သင်၏စိတ်နှလုံး မ
လျင်မမြန်စေနှင့်။ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိ
တော်မူ၏။ သင်သည် မြေကြီးပေါ်မှာရှိ၏။ ထိုကြောင့်
သင်၏စကားမများစေနှင့်။
3 အမှုများသောအားဖြင့် အိပ်မက်မြင်တတ်သကဲ့ သို့၊
စကားများသောအားဖြင့် မိုက်သော သူ၏အသံကို ကြား
ရ၏။
4 ဘုရားသခင့်ထံတော်၌ သစ္စာဂတိပြုမိလျှင်၊ သစ္စာ
ဝတ်ကို မဖြေဘဲမနေနှင့်။ မိုက်သောသူတို့ကို အားရ
နှစ်သက်တော်မမူ။သစ္စာဂတိပြုသည်အတိုင်း ဝတ်ကို ဖြေ
လော့။
5 သစ္စာဂတိပြု၍ ဝတ်ကိုမဖြေဘဲနေသည်ထက်၊ သစ္စာ
ဂတိအလျှင်းမဖြေဘဲနေသော် သာ၍ကောင်း၏။
6 သင်၏နှုတ်သည် သင်၏ကိုယ်ခန္ဓာ၌ အပြစ် မ
ရောက်စေနှင့်။ အကျွန်ုပ်မှားပါပြီဟု၊ တမန်တော်ရှေ့မှာ
ပြောရသော အကြောင်းမရှိစေနှင့်။ ဘုရားသခင်သည်
သင်၏စကားသံကို အမျက်ထွက်၍၊ သင်ပြုစုသောအမှု
ကို အဘယ်ကြောင့် ဖျက်ဆီးတော်မူရမည်နည်း။
7 အိမ်မက် များ ရာ၌၎င်း၊ စကား များ ရာ၌၎င်း၊
အချည်းနှီး သော အကြောင်း အရာ ပါ တတ်၏။ သင်
မူကား ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့လော့။
8 ကျေးရွာ၌ ဆင်းရဲသား တို့ ကို ညှဥ်းဆဲ ခြင်း၊

တရားလမ်းမှလွှဲ၍၊ မတရားသဖြင့် အနိုင်အထက်စီရင်
စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းအမှုကိုမြင်လျှင်၊ ထိုသို့သောအကြံရှိ
သည်ကို အံ့သြခြင်းမရှိနှင့်။ ကြီးမြင့်သောသူတယောက်
ကို တယောက် ကြည့်မှတ်သကဲ့သို့၊ အကြီးဆုံး၊ အမြင့်
ဆုံး သောသူသည် ကြည့်မှတ်လျက်ရှိတော်မူ၏။
9 မြေကြီးကဖြစ်သော စီးပွါးသည်အလုံးစုံတို့အဘို့
ဖြစ်၏။ ရှင်ဘုရင်သော်လည်း၊ လယ်၏ ကျေးဇူးကိုခံ
ရ၏။
10 ငွေကိုတပ်မက်သောသူသည် ငွေနှင့်အလိုဆန္ဒ မပြေ
နိုင်။ စည်းစိမ်ကိုတပ်မက်သောသူသည် စည်းစိမ် တိုးပွား
သော်လည်း မရောင့်ရဲနိုင်။ ထိုအမှုအရာသည် လည်း
အနတ္တဖြစ်၏။
11 ဥစ္စာတိုးပွားသောအခါ စားရသောသူတို့သည် လည်း
တိုးပွားများပြားကြ၏။ ဥစ္စာရှင်သည် မျက်စိနှင့် ကြည့်ရှု
ခြင်း ကျေးဇူးမှတပါး အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။
12 အလုပ်လုပ်သောသူသည် များစွာစားသည် ဖြစ်
စေ၊ အနည်းငယ်စားသည်ဖြစ်စေ၊ အအိပ်မြိန်တတ်၏။
ရတတ်သောသူ၏ စည်းစိမ်မူကား၊ စည်းစိမ်ရှင်ကို အအိပ်
ပျက်စေတတ်၏။
13 စည်းစိမ်ရှင်သည် ကိုယ်အကျိုးပျက်သည်တိုင်
အောင်၊ စည်းစိမ်ကိုသိုထားခြင်းတည်းဟူသော၊ နေ
အောက်၌ အလွန်ဆိုးသောအမှုအရာကို ငါမြင်ပြီ။
14 ထိုစည်းစိမ်သည် မကောင်းသောအမှုအားဖြင့်

ပျောက်ပျက်တတ်၏။ စည်းစိမ်ရှင်မြင်သော သားသည်
လည်း လက်ချည်းနေရ၏။
15 သို့မဟုတ်၊ စည်းစိမ်ရှင်သည် အမိဝမ်းထဲက အလျှင်း
မပါဘဲ ထွက်လာသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူပြန်သွား ရမည်။
ကြိုးစားအားထုတ်၍ ရသောဥစ္စာတစုံတခုကိုမျှ လက်နှ
င့်စွဲကိုင်လျက် ယူ၍မသွားရ။
16 သူသည်လာသကဲ့သို့ အလျှင်းမခြားနားဘဲ၊ သွား ရ
သောမှုအရာသည် အလွန်ဆိုးသောအမှုအရာဖြစ်၏။ လေ
ကို ရအံ့သောငှါ ကြိုးစားအားထုတ်သော သူသည် အ
ဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။
17 သူ၏နေ့ရက် လာ လ ကို မှောင်မိုက်၌ လွန် စေ
တတ်၏။ များစွာသောနှောင့်ရှက်ခြင်း၊ ညှိုးငယ်ခြင်း၊
အမျက်ထွက်ခြင်းကို ခံရ၏။
18 ငါသိမြင်သောအရာဟူမူကား၊ စားသောက်ခြင်း
အမှု၊ နေအောက်၌ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော အသက်
ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး၊ ကြိုးစားအားထုတ်၍ ရ
သော အကျိုး၌ပျော်မွေ့ခြင်း အမှု ကို ပြု ကောင်း၏။
လျောက်ပတ်၏။ ထိုအမှုသည် လူ၏အဘို့ ဖြစ်၏။
19 ဘုရားသခင် ပေးသနားတော်မူသော စည်းစိမ် ဥစ္စာ
ကိုရသော လူတိုင်းမိမိအဘို့ကိုခံ၍ ဝင်စားခြင်းငှါ ၎င်း၊
ကြိုးစားအားထုတ်၌ ပျော်မွေ့ခြင်းငှါ၎င်း၊ ဘုရား သခင့်
ကျေးဇူးတော်ကြောင့် အခွင့်ရှိ၏။
20 လွန်သောနေ့ရက်ကာလကို များစွာမအောက် မေ့ရ။

စိတ်နှလုံး ရွှင်လန်းသောအခွင့်ကို ဘုရားသခင် ပေးသနား
တော်မူ၏။

6

1 လူတို့တွင် အတွေ့များ၍၊ နေအောက်၌ ငါမြင်ရ သော
အမှုဆိုးဟူမူကား၊
2 အလိုဆန္ဒရှိသမျှပြေလောက်အောင် စည်းစိမ် ဥစ္စာ
ဂုဏ်အသရေကို ဘုရားသခင်ပေးသော်လည်း၊ ခံစား ရ
သောအခွင့်ကို ပေးတော်မမူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တိုင် မ
ခံစားရ။ မဆိုင်သော သူတပါးဝင်၍ ခံစားရသောအမှု
သည် အနတ္တအမှု၊ ဆိုးသောအမှု ဖြစ်၏။
3 လူသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ အသက်ရှည်၍၊ သားတ
ရာပင် ရှိပြားသော်လည်း၊ အလိုဆန္ဒမပြည့်စုံဘဲ၊ သင်္ဂြိုဟ်
ခြင်းကို မခံရဘဲ သေသွားလျှင်၊ ထိုသူထက် ပျက်သော
ကိုယ်ဝန်သည်သာ၍ မြတ်၏။
4 အကြောင်းမူကား၊ ပျက် သော ကိုယ်ဝန် သည်
အချည်းနှီး ပေါ်လာ၏။ မှောင်မိုက်ထဲမှာ ထွက်သွား၏။
သူ့အမည်ကား၊ မှောင်မိုက်နှင့်ဖုံးလွှမ်းလျက် ရှိလိမ့်မည်။
5 နေကိုလည်း မမြင်ရ။ အဘယ်အရာကိုမျှ မသိရ။
သို့သော်လည်း၊ အရင်ဆိုသောသူထက်သာ၍ ချမ်းသာ
ရ၏။
6 အကယ်၍ အရင်ဆိုသော သူသည် အနှစ် နှစ်ထောင်
အသက်ရှင်သော်လည်း၊ အကျိုးကျေးဇူး မရှိ။ အလုံးစုံ

တို့သည် တခုတည်းသောအရပ်သို့ သွားရကြသည်
မဟုတ်လော။
7 လူကြိုးစားအားထုတ်သမျှတို့၌ ဝမ်းဘို့သာ ကြိုးစား
အားထုတ်သော်လည်း၊ စားချင်သော စိတ်မပြေ နိုင်။
8 ပညာရှိသော သူသည် မိုက်သောသူထက် အဘယ်
ကျေးဇူးရှိသနည်း။ အသက်ရှင်သောသူများရှေ့ မှာ ကျင့်
ကြံပြုမူတတ်သော ဆင်းရဲသား၏ အကျိုးကျေးဇူး ကား
အဘယ်သို့နည်း။
9 ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်ခြင်း အကျိုးသည် လောဘ ပြန့်
ပွားခြင်း အကျိုးထက်သာ၍ ကြီး၏။ ထိုအမှုအရာ သည်
အနတ္တအမှု၊ လေကိုကျက်စားသောအမှုဖြစ်၏။
10 ရှိသမျှသော အခြင်းအရာများကို မှတ်သား နှင့်ပြီ။
လူ၏အခြင်းအရာ သက်သက်ဖြစ်သည်ကို သိရ၏။ လူ
သည် မိမိထက် တန်ခိုးကြီးသောသူနှင့် မပြိုင်နိုင်ရာ။
11 အနတ္တတိုးပွားစရာအကြောင်း များပြားသည် ဖြစ်၍၊
လူသည် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။
12 အရိပ်အကဲသို့ လွန်တတ်သော အနတ္တအသက်
ကာလ ပတ်လုံး၊ လူ၌ကျေးဇူးပြု တတ် သော အရာ ကို
အဘယ်သူသိနိုင်သနည်း။ နေအောက်၌ လူနောက်မှာ ဖြစ်
လတံ့သော အမှုအရာတို့ကိုလည်း၊ အဘယ်သူပြော နိုင်
သနည်း။

7

1 ကောင်းသောအသရေသည် နံ့သာဆီထက်သာ ၍

ကောင်း၏။ သေရသောနေ့သည်လည်း ဘွားမြင်သော နေ့
ထက်သာရောကောင်း၏။
2 မသာအိမ်သို့ သွားခြင်းသည်၊ ပွဲခံရာအိမ်သို့ သွားခြင်း
ထက် သာ၍ကောင်း၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူ ခပ်သိမ်း
တို့သည် မသာအိမ်၌ လမ်းဆုံးရကြ၏။ အသက်ရှင်လျက်
ရှိသောသူတို့လည်း၊ အသင့်နှလုံး သွင်းမိကြလိမ့်မည်။
3 ပြုံးရယ် ခြင်း ထက် ဝမ်းနည်း ခြင်း သည် သာ၍
ကောင်း၏။ အကြောင်းမူကား၊ မျက်နှာညှိုး ငယ်သော
အားဖြင့် နှလုံးသာ၍ကောင်းတတ်၏။
4 ပညာရှိသော သူ တို့၏နှလုံးသည် မသာအိမ်၌ ရှိ၏။
မိုက်သောသူတို့၏ နှလုံးမူကား၊ ပျော်မွေ့ခြင်းပြုရာ အိမ်၌
ရှိ၏။
5 လူမိုက် သီချင်းဆို သော စကား ကို နားထောင် သည်
ထက်၊ ပညာရှိဆုံးမသောစကားကို နားထောင်သော် သာ၍
ကောင်း၏။
6 အကြောင်းမူကား၊ မိုက်သောသူ၏ ရယ်ခြင်း သည်
အိုးအောက်၌ ဆူးပင်ကိုလောင်သောအသံနှင့် တူ၏။ ထို
အမှုအရာသည်လည်း အနတ္တဖြစ်၏။
7 အကယ်စင်စစ်၊ ညှဉ်းဆဲ ခြင်း သည် ပညာရှိ သော
သူ ကို ရူး စေ တတ်၏။ တံစိုး သည် လည်း စိတ်နှလုံး ကို
ယိုယွင်းစေတတ်၏။
8 အမှု၏အဆုံး သည် အစ ထက် သာ၍ကောင်း၏။
သည်းခံ တတ် သော သဘောရှိ သော သူ သည် မာနကြီး

သော သူထက်သာ၍ကောင်း၏။
9 အမျက်ထွက်သည်တိုင်အောင် စိတ်မတိုနှင့်။ အမျက်
သည် မိုက်သောသူ၏ စိတ်နှလုံး၌ နေရာကျတတ် ၏။
10 ရှေးကာလသည် ယခုကာလထက် အလယ် ကြောင့်
သာ၍ကောင်းသနည်းဟုမမေးနှင့်။ ထိုသို့မေး လျှင်၊ ပညာ
တရားအတိုင်းမေးသည်မဟုတ်။
11 ပညာသည် အမွေဥစ္စာကဲ့သို့ ကောင်း၍၊ နေကို မြင်
သော သူတို့အား ကျေးဇူးပြုတတ်၏။
12 အကြောင်းမူကား၊ ပညာသည် ကွယ်ကာတတ် ၏။
ငွေသည်လည်း ကွယ်ကာတတ်၏။ ပညာအတတ် သည်
အဘယ်သို့ မြတ် သနည်း ဟူ မူကား၊ ပညာ အတတ် ကို ရ
သောသူသည် အသက်ကိုလည်း ရတတ်၏။
13 ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ကိုဆင်ခြင်လော့။ ကောက်
စေ တော် မူ သော အရာ ကို အဘယ်သို့ ဖြောင့်စေ နိုင်
သနည်း။
14 ကောင်းစားသည်ကာလ၌ ဝမ်းမြောက်လော့။ ဆင်းရဲ
ခံရသည်ကာလ၌ ဆင်ခြင်လော့။ လူသည် မိမိ နောက်
မှာ ဖြစ် လတ္တံ့ သော အမှုအရာ ကို သိ မည်အကြောင်း၊
ဘုရားသခင်သည် ကောင်းစားခြင်းနှင့် ဆင်းရဲခြင်းကို
လည်း အလှည့်လှည့်ပေးတော်မူ၏။
15 ငါသည် အချည်းနှီးနေသော ကာလ၌ ခပ်သိမ်း သော
အရာတို့ကို တွေ့မြင်ပြီ။ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် မိမိဖြော
င့်မတ်ခြင်း၌ ဆုံးရှုံးကြောင်းကိုဎင်း၊ အဓမ္မလူ သည် မိမိ

အဓမ္မအမှု၌ အသက်ရှည်ကြောင်းကိုငှင်း ငါမြင်၏။
16 လွန်ကျူးစွာ မဖြောင့်မတ်နှင့်။ လွန်ကျူးစွာ ပညာမရှိ
နှင့်။ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်အကျိုးကို ဖျက်ချင် သနည်း။
17 လွန်ကျူးစွာမဆိုးညစ်နှင့်။ မမိုက်နှင့်။ အချိန် မ
ရောက်မှီ အဘယ်ကြောင့်သေချင်သနည်း။
18 ဤစကားကိုစွဲလန်းကောင်း၏။ လက်မလွှတ်နှင့်။
ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူသည် ခပ်သိမ်းသော
အမှုထဲက ထွက်မြောက်လိမ့်မည်။
19 မြို့ထဲမှာနေသောသူရဲတကျိပ်ထက် ပညာရှိ သောသူ
တယောက်သည် ပညာအားဖြင့်သာ၍ တန်ခိုး ကြီး၏။
20 အပြစ်မပါဘဲ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့် သော
သူတော်ကောင်းတစုံတယောက်မျှ မြေကြီးပေါ်မှာ မရှိ။
21 သူတပါးပြောသမျှသော စကားတို့ကို မမှတ်နှင့်။
သို့ပြု လျှင်၊ ကိုယ်ကျွန်ကျိန်ဆဲသောစကားကို ကြားလိ
မ့်မည်။
22 သင်သည်ကိုယ်တိုင် သူတပါးတို့ကိုအဖန်ဖန် ကျိန်ဆဲ
ကြောင်းကို၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးထဲမှာသိ၏။
23 ဤအမှုအရာအလုံးစုံတို့ကို ငါသည်ပညာတရား အား
ဖြင့် စုံစမ်းပြီ။ ပညာနှင့်ငါပြည့်စုံမည်ဟုဆိုသော် လည်း၊
ပညာသည် ငါနှင့်ဝေး၏။
24 ဝေး သော အရာ၊ အလွန် နက်နဲသော အရာ ကို
အဘယ်သူရှာ၍ တွေ့နိုင်သနည်း။
25 ပညာ တရား နှ င့် အကျိုးအကြောင်း ကို ရှာဖွေ

စစ်ဆေး၍ သိနားလည်ခြင်းငှါရင်း၊ မိုက်စွာကျင့်ခြင်း၏
အပြစ်နှင့် ရူးခြင်း၏အပြစ်ကို သိနားလည်ခြင်းငှါရင်း၊ ငါ
နှင့်ငါ့နှလုံးသည် ဝိုင်းညီ၍ ကြိုးစားလေပြီ။
26 ကျော့ကွင်း နှင့် ပိုက်ကွန် တို့ ကို ကြံစည် ပြင်ဆင်၍
ကြိုးနှင့်ချည်နှောင်တတ်သော မိန်းမသည်၊ သေခြင်းထက်
သာ၍ ခါးသည်ကို ငါတွေ့ပြီ။ ဘုရားသခင် စိတ်တွေ့ တော်
မူသောသူသာလျှင်၊ ထိုမိန်းမလက်နှင့် လွတ်လိမ့် မည်။
အပြစ်ပြုတတ်သောသူကိုကား၊ ဘမ်းမိလိမ့်မည်။
27 ဓမ္မဒေသနာဆရာ ဆိုသည်ကား၊ ငါရှာ၍ မ တွေ့သေး
သောအရာကို တွေ့အံ့သောငှါ၊ တခုနောက် တခု စစ်ဆေး
ချင့်တွက်သောအခါ၊
28 ယောကျ်ားတထောင်တို့တွင် တယောက်ကို ငါတွေ့
ပြီ။ မိန်းမတထောင်တို့တွင် တယောက်ကိုမျှ ငါမတွေ့။
29 ငါတွေ့သော အရာ တ ခု တည်း ဟူ မူကား၊ ဘုရား
သခင် သည် လူ ကို ဖြောင့် မတ် အောင် ဖန်ဆင်း တော် မူ
သော်လည်း၊ လူတို့သည် များပြားသော အကြံအစည်တို့ကို
ရှာဖွေကြံစည်ကြပြီ။

8

1 အဘယ်သူသည် ပညာရှိသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သနည်း။
နက်နဲသော အနက် ကို အဘယ်သူ နားလည် သနည်း။
ပညာသည် ပညာရှိသောသူ၏ မျက်နှာကို ထွန်းလင်းစေ
တတ်၏။ ထိုသူ၏ မျက်နှာသည် အထူး သဖြင့် ရဲရင့်သော
အဆင်းရှိတတ်၏။

2 ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ပြုသောသစ္စာကို ထောက် ၍၊
ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ကို စောင့်လော့။
3 သမ္မာ သတိလစ်၍ အထံ တော် မှ မ ထွက် နှ င့်။ မ
ကောင်းသောအမှုကို မဆွဲမကိုင်နှင့်။ အလိုတော်ရှိသည်
အတိုင်း စီရင်တော်မူမည်။
4 ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်၌ တန်ခိုးပါ၏။ ကိုယ် တော်သည်
အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟု အဘယ်သူဆိုရာ သနည်း။
5 အ မိ န့် တော် ကို စော င့် သော သူ သည် ရာဇဝတ် နှ င့်
လွတ်လိမ့်မည်။ ပညာရှိသောသူ၏ စိတ်နှလုံးသည်လည်း၊
ကာလ အချိန် ကိုဎင်း၊ စီရင် ရ သော အ ခွ င့် ကိုဎင်း သိမြင်
တတ်၏။
6 လူကြံစည်သမျှအဘို့၊ ကာလအချိန်နှင့် စီရင်ရ သော
အခွင့်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ လူသည် အလွန်ဆင်းရဲ ခြင်း
ကို ခံရ၏။
7 နောက်ဖြစ်လတံ့သောအရာကိုမသိ။ အဘယ်သို့ ဖြစ်
လတံ့သည်ကို တစုံတယောက်မျှမပြောနိုင်ရာ။
8 နံ ဝိညာဉ် ကို အစိုးရ၍ ချုပ်ထား နိုင် သော လူတ
ယောက်မျှမရှိ။ သေချိန်ရောက်သောအခါ တန်ခိုးမရှိ။ ထို
စစ် မှု ထဲ က ထွက် စရာ အ ခွ င့် မ ရှိ။ ဒုစရိုက် ကို ပြုသော်
လည်း၊ ဒုစရိုက်သည် ထိုအမှုထဲက မကယ်မနှုတ်နိုင်။
9 ဤအမှုအရာအလုံးစုံတို့ကို ငါတွေ့မြင်ပြီ။ နေ အောက်
မှာပြုလေသမျှတို့ကို ဆင်ခြင်ပြီ။ မိမိအကျိုးပျက် အောင်
တယောက်ကိုတယောက် အုပ်စိုးသောအချိန် လည်း ရှိ၏။

10 ထိုမှတပါး၊ သန့်ရှင်းရာအရပ်ဌာနတော်သို့ သွား လာ
သော အဓမ္မလူတို့သည် သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းခံရကြောင်းကို ငါ၊
အဓမ္မပြုဘူးသောမြို့၌ သူတို့ကိုအဘယ်သူမျှ မအောက်
မေ့ကြောင်းကိုငါ ငါမြင်ပြီ။ ထိုအမှုအရာသည်လည်း
အနတ္တဖြစ်၏။
11 အဓမ္မအမှုကို အလျင်အမြန်စစ်ကြော၍၊ ဒဏ် မပေး
သောကြောင့်၊ လူသားတို့သည် အဓမ္မအမှုကို ပြုခြင်း ၌၊
ခိုင်မာစွာ သဘောထားကြ၏။
12 အဓမ္မလူသည် အကြိမ်တရာတိုင်အောင် အဓမ္မ အမှု
ကိုပြု၍၊ အသက်တာရှည်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင် ကို
ကြောက်ရွံ့သောသူတို့သည် ရှေ့တော်၌ ကြောက်ရွံ့ သော
ကြောင့်၊ ကောင်းသောအကျိုးကို ခံရကြမည်ဟု ငါအမှန်
သိ၏။
13 အဓမ္မလူကား၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ မ ကြောက် မ
ရွံ့သောအကြောင့်၊ ကောင်းသောအကျိုးကို မခံရ။ အရိပ်
နှင့်တူသော မိမိအသက်လည်းမရှည်ရ။
14 မြေကြီးပေါ်မှာ ဖြစ်တတ်သော အနတ္တအမှု တပါး
ဟူမူကား၊ အဓမ္မလူပြုသောအမှုကြောင့် ခံထိုက် သည်
အတိုင်း၊ ဖြောင့်မတ်သောသူအချို့တို့သည် အပြစ်ကို ခံ
ရကြ၏။ ထိုနည်းတူ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူ ပြုသောအမှု
ကြောင့် ခံထိုက်သည်အတိုင်း၊ အဓမ္မလူအချို့တို့သည်
အကျိုးကိုခံရကြ၏။ ထိုအမှုရာသည်လည်း အနတ္တဖြစ်
သည်ဟု ငါသဘောရှိ၏။

15 ထိုအခါ ပျော်မွေ့ခြင်းအမှုကို ငါချီးမွမ်း၏။
အကြောင်းမူကား၊ လူသည်နေအောက်မှာ စားသောက်
ခြင်း၊ ပျော်မွေ့ခြင်းအမှု ထက်သာ၍ ကောင်းသောအမှု
မရှိ။ နေအောက်မှာ ဘုရားသခင် ပေးသနားတော်မူသော
အသက်ကာလ၌၊ ကြိုးစားအားထုတ်၍ ရသောအကျိုး
တို့တွင်၊ ထိုအကျိုးကိုသာ အမြဲခံရ၏။
16 လူအချို့တို့သည် တနေ့နှင့်တညဥ့်လုံး မအိပ်ဘဲ နေ
တတ်သည်ဖြစ်၍၊ ပညာတရားကို သိခြင်းငှါရင်း၊ မြေကြီး
ပေါ်မှာ ပြုသောအမှုများကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါရင်း၊ ငါသည်
ကိုယ်နှလုံးကို နှိုးဆော်၏။
17 ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသော အမှုအလုံးစုံတို့ကို ငါ
ကြည့်ရှုသောအခါ၊ နေအောက်မှာ ပြုသောအမှုများကို
လူသည် စစ်၍မကုန်နိုင်။ ကြိုးစား၍ စစ်သော်လည်း၊
အကုန်အစင်မသိနိုင်။ ထိုမျှမက၊ ပညာရှိသောသူသည် ငါ
သိမည်ဟု ကြံသော်လည်း၊ အကြံမမြောက်နိုင်ရာ။

9

1 အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော အမှုအရာအလုံးစုံတို့ကို ငါသည်
စုံစမ်းခြင်းငှါ ဆင်ခြင်ရသည်ကား၊ ဖြောင့်မတ်သောသူ
နှင့် ပညာရှိသောသူတို့သည် သူတို့ပြုသောအမှု များနှင့်
တကွ၊ ဘုရားသခင်၏ လက်တော်၌ ရှိကြ၏။ ချစ်တော်မူ
သော လက္ခဏာကို ထင်ရှားသမျှသောအမှု အရာအားဖြင့်
အဘယ်သူမျှမသိနိုင်။

2 ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် ခပ်သိမ်းသောအမှု အရာ
တို့နှင့် ဆက်ဆံကြ၏။ တရားသောသူနှင့် မတရား သော
သူ၊ ကောင်းသောသူနှင့် မကောင်းသောသူ၊ စင်ကြယ်
သောသူနှင့် မစင်ကြယ်သောသူ၊ ယဇ်ပူဇော်သောသူနှ
င့် ယဇ်မပူဇော်သောသူ၊ အပြစ်မရှိသောသူနှင့် အပြစ်ရှိ
သောသူ၊ ကျိန်ဆိုသောသူနှင့် ကျိန်ဆိုခြင်းကို ကြောက်
သောသူတို့သည် တခုတည်းသောအမှုနှင့် တွေ့ကြုံတတ်
၏။
3 နေအောက်မှာ ပြုသမျှသောအမှု၌ပါသော ဝမ်း နည်း
စရာဟူမူကား၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် တခုတည်း
သောအမှုနှင့် တွေ့ကြုံရကြ၏။ အကယ်စင်စစ် လူသားတို့
၏ စိတ်နှလုံးသည် ဒုစရိုက်သဘောနှင့်ပြည့်၏။ အသက်
ရှင်စဉ်အခါ၊ သူတို့သည် ရူးသောစိတ်ကို စွဲလမ်း၍၊
နောက်တဖန် သေသွားတတ်ကြ၏။
4 အသက်ရှင်သော လူစုအပေါင်းနှင့် ဆိုင်သေး သော
သူသည် မြော်လင့်စရာရှိ၏။ အသက်ရှင်သောခွေး သည်
သေသောခြင်္သေ့ထက် သာ၍ကောင်းမြတ်၏။
5 အသက်ရှင်သောသူသည် မိမိသေရမည်ကို သိ၏။
သေသောသူမူကား၊ အဘယ်အရာကိုမျှမသိ။ အကျိုး
အပြစ်ကိုလည်း မခံရ။ သူ့ကိုလည်း မေ့လျော့တတ်
ကြ၏။
6 သူ၏ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်း၊ ငြူစူခြင်းလည်း ပျောက်
ပျက်၏။ နေအောက်မှာ ပြုသမျှသောအမှု၌ သူတပါးနှင့်

ရောနှော၍ မဆိုင်ရ။
7 သွားလော့။ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် အစာစား
လော့။ ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့် စပျစ်ရည်ကို သောက်
လော့။ သင်ပြုသောအမှုတို့ကို ဘုရားသခင် ဝန်ခံတော်
မူ၏။
8 သင့်အဝတ်လည်း၊ အစဉ်ဖြူစင်ပါလေစေ။ သင့်
ခေါင်းသည်လည်း နံ့သာဆီမခန်းမခြောက်စေနှင့်။
9 နေအောက်မှာ ပေးသနားတော်မူသော အနတ္တ အသက်
ကာလ ပတ်လုံး၊ သင်ချစ်သော မယားနှင့် ရွှင်လန်းစွာ
အသက်ကာလကို လွန်စေလော့။ ဤရွေ့ကား၊ အသက်
ရှင်၍ နေအောက်မှာကြိုးစားအားထုတ်ရာ၌ သင်ခံရသော
အကျိုးပေတည်း။
10 ဆောင်ရွက်စရာအမှုရှိသမျှကို ကြိုးစားအား ထုတ်၍
ဆောင်ရွက်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်ယခု သွား၍
ရောက်ရလတံ့သော အရပ် တည်းဟူသော မရဏာ နိုင်ငံ
လုပ်ဆောင်ခြင်းမရှိ။ ကြံစည်ခြင်းမရှိ။ သိပ္ပံအတတ် မရှိ။
ပညာမရှိပါတကား။
11 တဖန် နေအောက်မှာရှိသော အမှုအရာတို့ကို ငါ
ပြန်၍ ကြည့်ရှုသောအခါ၊ လျင်မြန်သောသူသည် ပြိုင်၍
ပြေးသော်လည်း မနိုင်တတ်။ ခွန်အားကြီးသောသူသည်
စစ်တိုက်၍ မအောင်တတ်။ ပညာရှိသောသူသည် ဝစွာ
မစားတတ်။ ဉာဏ်ကောင်းသောသူသည် စည်းစိမ်ကို မ
ရတတ်။ လိမ္မာသောသူသည် သူတပါးရှေ့၌ မျက်နှာ

မရတတ်။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌ ကာလအချိန်စေခြင်း၊
အဆင်သင့်ခြင်းရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်တတ်သည်ကို ငါမြင်
၏။
12 လူသည် မိမိကာလအချိန်ကိုမသိတတ်။ ဘေးပြု ရာ
ပိုက်ကွန်အုပ်မိသော ငါးကဲ့သို့၎င်း၊ ကျော့ကွင်း၌ ကျော့မိ
သော ငှက်ကဲ့သို့၎င်း၊ လူသားတို့သည် ဘေးပြုရာ ကာလ
ထဲသို့ အမှတ်တမဲ့ရောက်၍ ကျော့မိတတ်ကြ၏။
13 နေအောက်မှာ ငါတွေ့မြင်၍ ချီးမွမ်းဘွယ်သော ပညာ
ဟူမူကား၊
14 မြို့သားနည်းသောမြို့ငယ်တမြို့ရှိ၏။ ကြီးသော
ရှင်ဘုရင်တပါးသည်လာ၍၊ ထိုမြို့ပြင်မှာ ကြီးစွာသော
တပ်တို့ကို တည်၍ဝိုင်းထား၏။
15 ထိုမြို့၌နေသော ဆင်းရဲသား ပညာရှိ တ ယောက်
သည် မိမိပညာအားဖြင့် ထိုမြို့ကို ကယ်တင်၏။ သို့သော်
လည်း၊ ထိုဆင်းရဲသားကို အဘယ်သူမျှ မအောက်မေ့။
16 ထိုအခါ ငါဆိုသည်ကား၊ ပညာသည် ခွန်အားထက်
သာ၍ ကောင်းမြတ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ဆင်းရဲသော
သူ၏ ပညာကို မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်ကြ၏။ သူ၏စကားကို
နား မထောင်တတ်ကြ။
17 အုပ်စိုးသောသူသည် မိုက်သောသူတို့တွင် ကြွေး
ကြော်သောအသံကို နားထောင်ကြသည်ထက်၊ ငြိမ်ဝပ်
ရာ၌ ပညာရှိပြောသောစကားကို သာ၍နားထောင်တတ်
ကြ၏။
18 ပညာသည် စစ်လက်နက်ထက်သာ၍ ကောင်း

မြတ်၏။ ဒုစရိုက် ကို ပြု သော သူ သည် လည်း၊
ကောင်းသော အမှုများကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။

10

1 အထုံ သမား လုပ် သော နံ့သာဆီ ကို သေ သော
ယင်ကောင်သည် နံစေသကဲ့သို့၊ အနည်းငယ်သောအမိုက်
သည် ပညာနှင့်ဂုဏ်အသရေထင်ရှားသောသူကို ထိုအတူ
ဖြစ်စေတတ်၏။
2 ပညာရှိ သော သူ၏ နှလုံး သည် မိမိ လ က်ျာ လက်
၌ ရှိ၏။ မိုက်သောသူ၏နှလုံးမူကား၊ မိမိလက်ဝဲလက်၌
ရှိ၏။
3 မိုက်သော သူ သည် လမ်း၌သွား စဉ် တွင် ပင် သတိ
လစ်၍၊ ငါသည် လူမိုက်ဖြစ်၏ဟု ခပ်သိမ်းသော သူ တို့
အား ပြောတတ်၏။
4 မင်းသည် သင့်ကိုစိတ်ဆိုးလျှင်၊ ကိုယ်နေသင့် အရပ်
မှ မရွေ့နှင့်။ သည်းခံခြင်းသည် ကြီးသောအပြစ်ကို ဖြေ
တတ်၏။
5 မင်း မှားယွင်း ခြင်း အား ဖြ င့် ဖြစ် တတ် သော၊ နေ
အောက်၌ ငါမြင်ရသောအမှုဆိုးဟူမူကား၊
6 မိုက်သော သူ တို့သည် မြ င့် သော အရပ်၊ သူဌေး တို့
သည် နိမ့်သောအရပ်၌ ထိုင်ရသောအမှု၊
7 ကျွန်တို့သည် မြင်းကိုစီး၍ မှူးမတ်တို့သည် ကျွန် ကဲ့သို့
မြေပေါ်မှာ ခြေဖြင့်သွားရသောအမှုကို ငါမြင် လေပြီ။

8 တွင်းကို တူးသောသူသည် ထိုတွင်းထဲသို့ ကျလိမ့်
မည်။ ခြံကိုဖျက်သော သူသည် မြွေကိုက်ခြင်းကို ခံရလိမ့်
မည်။
9 ကျောက်တို့ကို ရွှေ့သောသူသည် ဖိခြင်းကို ခံရလိမ့်
မည်။ ထင်းခုတ်သောသူသည်လည်း ရှနလိမ့်မည်။
10 ပုဆိန် တုံးသော အခါ မ သွေး ဘဲ နေ လျှင် သာ၍
အားထုတ်ရမည်။ ပညာသည် အမှုဆောင်ရသောအခွင့် ကို
ပေး၍ ကျေးဇူးကြီး၏။
11 မြွေသည် ပြုစားခြင်းကိုမခံ။ ကိုက်မိလျှင် အလမ္ပယ်
သမား ကျေးဇူးမရှိ။
12 ပညာရှိ သော သူ၏စကား သည် လျောက်ပတ်၏။
မိုက်သောသူ၏ နှုတ်မူကား သူ့ကိုယ်ကိုမျိုတတ်၏။
13 သူ၏စကား အစ သည် မိုက် ခြင်း၊ အဆုံး သည်
အပြစ်ပြုတတ်သော ရူးခြင်းဖြစ်၏။
14 မိုက်သော သူ သည် စကား များ တတ်၏။ သို့သော်
လည်း ဖြစ်လတံ့သောအရာကို လူသည်မပြောနိုင်ရာ။ လူ
နောက်၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်လတံ့သည်ကို အဘယ်သူ ပြော
နိုင်သနည်း။
15 မြို့ သို့ သွား သော လမ်း ကို မ သိ သော သူ ကဲ့သို့
မိုက်သော သူသည် ကြိုးစားအားထုတ်သော်လည်း၊ သူတ
ပါးတို့ကို ပင်ပန်းစေတတ်၏။
16 ငယ်သား အစိုးရ၍ မှူးမတ် များ အချိန် မဲ့ နံနက်
စောစော စား သောက် တတ် သော ပြည် သည် အမင်္ဂလာ

ရှိ၏။
17 မင်းသားအစိုးရ၍၊ မှူးမတ်တို့သည် လွန်ကျူးစွာ မ
စားမသောက်ဘဲ၊ အချိန်တန်မှအားဖြည့်ခြင်းငှါသာ၊ စား
သောက်တတ်သော ပြည်သည် မင်္ဂလာရှိ၏။
18 အလွန်ပျင်းရိခြင်းအားဖြင့် အိမ်သည် ဆွေးမြေ့
တတ်၏။ လက်နှင့်မပြုပြင်ဘဲနေလျှင် အိမ်မိုးယို
တတ်၏။
19 ပျော်မွေ့ခြင်းငှါ ပွဲကိုလုပ်တတ်၏။ စပျစ်ရည် သည်
လည်း ရွှင်လန်းစေတတ်၏။ ငွေမူကား၊ အရာရာ၌ နိုင်
တတ်၏။
20 ရှင်ဘုရင်ကို စိတ်ဖြင့်မျှ မကျိတ်ဆဲနှင့်။ လူကြီး
ကို အိပ်ခန်းထဲ၌ မကျိန်ဆဲနှင့်။ မိုဃ်းကောင်းကင်၌
ကျင်လည်သော ငှက်သည် ထိုအသံကို ဆောင်သွား လိ
မ့်မည်။ ပျံတတ်သော အကောင်သည် ထိုအမှုကို ဘော်ပြ
လိမ့်မည်။

11

1 သင်၏အစာကို ရေပေါ်မှာပစ်ချလော့။ ကာလ ကြာမြ
င့်မှ တဖန်တွေ့လေဦးမည်။
2 လူခုနစ်ယောက်မက၊ ရှစ်ယောက်တို့အား ဝေမျှ
လော့။ မြေပေါ်မှာအဘယ်အမှုရောက်မည်ကို သင်မသိ။
3 မိုဃ်းတိမ်တို့သည် မိုဃ်းရေနှင့်ပြည့်သောအခါ
မြေပေါ်မှာရွာတတ်၏။ သစ်ပင်သည် တောင်ဘက်သို့ လဲ
သည်ဖြစ်စေ၊ မြောက်လက်သို့လဲသည်ဖြစ်စေ၊ လဲသော

အရပ်၌ နေရာကျ၏။
4 လေကိုမှတ်တတ်သောသူသည် မျိုးစေ့ကိုမကြဲ။ မိုဃ်း
တိမ်တို့ကို ပမာဏပြုတတ်သော သူသည်လည်း စပါးကို
မရိပ် ရာ။
5 နံ့ဝိညာဉ်သွားရာလမ်းကို၎င်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင် သော
မိန်းမဝမ်း၌အရိုးတို့သည် အဘယ်သို့တိုးပွားသည်ကို ၎င်း
မသိနိုင်သကဲ့သို့၊ အလုံးစုံတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော
ဘုရားသခင်၏အမှုတော်တို့ကို မသိနိုင်။
6 နံနက်အချိန်၌ မျိုးစေ့ကိုကြဲလော့။ ညဦးအချိန်၌
လည်း မကြဲဘဲမနေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ အဘယ်အရာ
သည် အကျိုးရှိမည်ကို၎င်း၊ နှစ်ပါးစလုံးတို့သည် အညီ
အမျှအကျိုးရှိမည်ကို၎င်း မသိနိုင်။
7 အကယ်စင်စစ် အလင်းသည်ချို၏။ နေရောင် ခြည်
ကိုမြင်၍ ပျော်ပါးစရာရှိ၏။
8 သို့ရာတွင်၊ လူသည် အသက်တာရှည်၍ အစဉ်
ရွှင်လန်းသော်လည်း၊ မှောင်မိုက်ကာလကို အောက်မေ့ ပါ
စေ။ ထိုကာလကြာမြင့်လိမ့်မည်။ ဖြစ်လတံ့သမျှတို့သည်
အနတ္တသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။
9 အချင်း လူပျို၊ အသက်ပျိုသောအခါ ပျော်မွေ့
လော့။ အသက်ပျိုစဉ်ကာလတွင် စိတ်ရွှင်လန်းခြင်း ရှိ
လော့။ ကိုယ်အလိုရှိရာလမ်းနှင့်၊ ကိုယ်ဥာဏ်ပြသော
လမ်းသို့လိုက်လော့။ သို့ရာတွင်၊ ထိုအမှုအလုံးစုံတို့ကို
ဘုရားသခင်စစ်ကြော၍၊ သင့်ကို အပြစ်ပေးတော်မူမည်

ဟု အောက်မေ့လော့။
10 သို့ဖြစ်၍၊ စိတ်ညှိုးငယ်ခြင်းအကြောင်းနှင့်၊ ကိုယ်
ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်းကို ပယ်ရှားလော့။ အသက်ငယ်
ခြင်းအရာနှင့် အရွယ်ပျိုခြင်းအရာသည် အနတ္တဖြစ်၏။

12

1 ငါနေ၍ မပြောနိုင်ဟုဆိုရသော ကာလသည် မနီး၊
ဆိုးသောကာလမရောက်မှီ၊ ယခုအသက်ပျိုစဉ်အခါ ပင်၊
သင့်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရှင်ကို အောက်မေ့ လော့။
2 နေနှင့်အလင်း၊ လနှင့်ကြယ်တို့သည် ကွယ်၍ မိုဃ်း
ရွာပြီးမှ၊ အထပ်ထပ်ရွာတတ်သော ကာလမရောက် မှီ
အောက်မေ့လော့။
3 ထိုကာလ၌ အိမ်စောင့်တို့သည် တုန်လှုပ်၍၊ ခိုင်ခံ့သော
သူတို့သည် အားလျော့ကြလိမ့်မည်။ ဆန် ကြိတ်သော
သူ တို့သည် နည်းသော ကြောင့် ရပ် ကြ လိ မ့် မည်။
ပြတင်းပေါက်ဖြင့် ကြည့်သော သူတို့သည် အလင်း ကွယ်
ကြလိမ့်မည်။
4 ကြိတ်သံလျော့သောအခါ၊ လမ်းနားမှာ တံခါး ရွက်
တို့သည် စေ့လျက်ရှိလိမ့်မည်။ ငှက်သံကိုကြားသော အခါ၊
စောစောထလိမ့်မည်။ သီချင်းသည်မ အပေါင်းတို့ သည်
အသံသေးကြလိမ့်မည်။
5 ထိုကာလ၌ မြင့်သောအရာတို့ကို ကြောက်ကြ လိမ့်
မည်။ လမ်း၌ဘေးတွေ့မည်ဟု ထင်ကြလိမ့်မည်။ ဗာတံ
ပင်ပွင့်လိမ့်မည်။ ကျိုင်းကောင်သည် မိမိ၌မိမိ လေးလိမ့်

မည်။ အလိုဆန္ဒလျော့လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူ ကား၊ လူ
သည်ထာဝရနေရာသို့ သွားဆဲရှိ၍၊ ငိုခြင်းသည် တို့သည်
လမ်းတို့၌ လှည့်လည်ကြ၏။
6 ငွေကြိုးပြုတ်ခြင်း၊ ရွှေဖလားကွဲခြင်း၊ စမ်းရေတွင်း ၌
ရေပုံးပေါက်ခြင်း၊ ရေကျင်းနားမှာစက်ကျိုးခြင်း အခြင်း
အရာတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။
7 ထိုကာလ၌ မြေမှုန့်သည် နေရင်းမြေသို့ရင်း၊ ဝိညာဉ်
သည် အရင်ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင့်ထံသို့ ရင်း
ပြန်သွားရလိမ့်မည်။
8 အနတ္တသက်သက်၊ အလုံးစုံတို့သည် အနတ္တဖြစ် ကြ
သည်ဟု ဓမ္မဒေသနာဆရာဟော၏။
9 ဓမ္မ ဒေသနာ ဆရာ သည် ပညာရှိ သည် အတိုင်း၊
ပရိသတ် တို့ အား ပညာ အတတ် ကို သွန်သင် လေ့ ရှိ၏။
လုံ့လဝီရိယပြုလျက် များစွာသော သုတ္တံစကားတို့ကို
ရှာဖွေ၍စီရင်၏။
10 ဓမ္မဒေသနာဆရာသည် နားထောင်ဘွယ်သော စကား
ကို ရှာ၍၊ ရေးထား ချက် စကား သည် ဖြောင့်မတ် သော
စကား၊ သမ္မာစကားဖြစ်၏။
11 ပညာရှိသောသူ၏စကားသည် တုတ်ချွန်နှင့် ရင်း၊ တ
ပါးတည်းသော သိုးထိန်းကြီးအပ်ပေတော်မူ၍၊ ပရိသတ်
အုပ်တို့ ရိုက်ထားသောသံချွန်နှင့်ရင်း တူ၏။
12 တဖန်တုံ၊ ငါ့သား၊ ထိုသို့သောစကားအားဖြင့် ဆုံးမ
ခြင်းကို ခံလော့။ စာများကိုစီရင်၍ မကုန်နိုင်။ စာကို

ကြိုးစား၍ ကြည့်ရှုခြင်းအမှုသည်၊ ကိုယ်ကို နှောင့်ရှက်
သောအမှုဖြစ်၏။
13 အချုပ်အခြာ စကား ဟူ မူကား၊ ဘုရားသခင် ကို
ကြောက်ရွံ့၍၊ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်လော့။ ဤ
ရွေ့ ကား၊ လူ နှင့် ဆိုင် သော အမှုအရာ အလုံး အစုံ တို့ ကို
ချုပ်ခြာသတည်း။
14 အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်း သော
ဝှက်ထား ခြင်း မှ စ၍၊ အလုံးစုံ သော အမှု၊ ကောင်း မ
ကောင်း ရှိ သမျှ တို့ ကို စစ်ကြော၍၊ တရား သ ဖြင့် စီရင်
တော်မူလတံ့သတည်း။

ရှောလ မုန် မင်းကြီး စီရင် ရေးထား သော ဒေသနာ ကျမ်း
ပြီး၏။

Common Language Bible
Burmese: Common Language Bible Bible without Deuterocanon

Public Domain

Language: Mynmar language (Burmese)

Translation by: Bible Society of Myanmar

Burmese Common Language Bible

This translation is published by the Bible Society of Myanmar.
If you are interested in obtaining a printed copy, please contact the Bible Society of Myanmar at https://bsmyanmar.org/.

© 2005 Bible Society of Myanmar. Note: Myanmar is not a member of the Berne Convention treaty, so this copyright does not extend outside of Myanmar.

2014-03-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 28 Dec 2024 from source files dated 1 Jul 2021
de6d28cc-10f3-5485-8960-5628a6c52793